

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

19 Dictio, ut supra, repetitiva praecedentium habet vim repetitionis
verborum supra expressorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

stare tenetur, & ad illud compelli potest, ut per d. gloss. fin & ibi Abb. numer. 11, & Conc. Trident. in cap. 5. de regul. & nominal. sess. 25, & hoc in subsidium, quando familia Episcopi non sufficit, sicut videmus inquisitores, qui licet per se ipsos, & suos ministros carcerare possint, clement. 1, §. 1, de heret. auxilium tamen brachij secularis possint invocare, quod magistratus prestare tenentur, cap. ut inquisitionis, de heret. in 6. quod iudex Ecclesiasticus pro executione suæ sententiæ possit invocare brachium iudicis secularis, & secularis iudex teneatur illud impartiri, & sententiam prædictam exequi, post Covarr. pract. quest. cap. 10 numer. 1. Diaz. in pract. crimin. cap. 154, numer. 1. & plures alios, quos refert, ubi ampliat hanc opinionem procedere etiam in iudiciis secularibus, supremis, tenet Farinac. in sua prax. crim. tom. 1. par. 2. quest. 27, cas. 4. numer. 21, & seqq. & iudex secularis invocat etiam auxilium alterius iudicis, ut si quis in hoc genus, C. de episc. & cler. & Papa pro recuperatione status Ferrariæ auxilium brachij secularis invocavit, quo tamen opus non fuit, cum S. R. E. fuerit illud dominium restitutum sine aliqua sanguinis effusione, ut alibi dixi. Possuntque ¶ Episcopi habere procuratorem fiscales, & in criminalibus penas pecuniarias imponere, ac exigere, ut per Abb. in cap. de causis, num. 125, de offic. deleg. Felin. in cap. irrefragabili, num. 5, de offic. ord. & Aufrey. in addit. ad decis. Tholos. 275, num. 4. etiam quod reus non sit Episcopo in temporalibus subje- 17 ctus. Abb. in cap. licet, nu. 8. de pen.

In civilibus autem causis ad forum ecclesiasticum spectantibus, licet sæpe quaratur inter doctores, an iudex ecclesiasti-

cus de jure communi possit suam sententiam in bonis laicorum executioni demandare, alia questio potius urget, quoad iudices delegatos, ¶ sed, quicquid in argumentum supra contrarium tenuerim in cap. 9 sub numer. 18. Episcopi sua ordinaria jurisdictione suas sententias executioni demandare possunt, ut per Innoc. in c. significasti, de off. deleg. & hodie dicta questio est sublata per Conc. Trident. cuius vigore, loco censurarum, quibus libere utebantur nunc eis licet in omnibus causis ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentibus contra quoscunque, etiam laicos, per multas pecuniarias, per captionem pignorum, personarumque distributionem, per proprios, aut alienos executores procedere, & causas diffinire, ut in cap. 3 sess. 25. de reform. quæ potestas procedendi contra bona, & personas etiam laicorum loco censurarum subrogata fuit, & subrogatur. l. 1, §. hæc actio. & ibi Bar. ff. si quis testa. lib. esse suff. sue. & l. si eum, §. qui injuriarum ff. de si quis caut. verbum enim, liceat Episcopis, in d. cap. 3. appositum est dispositivum, quod scilicet procedere possint per captionem pignorum, & distributionem personarum, quo casu intelligitur Episcopis hoc licere facere de jure, & de facto, ut per Bart. in l. stipulatio ista, §. hi qui ff. de verb. obligat. & præmissa procedunt, habentque locum, tamen in criminalibus, quam in civilibus, quia ibi in casibus quoque criminalibus, ubi executio realis, vel personalis, ut supra, fieri poterit, illa dictio, ¶ ut supra, repetitiva præcedentium habet vim exceptionis, & repetitionis dictorum verborum per captionem pignorum, & distributionem personarum, quæ supra dicta erant,

erant. Bart. in l. 1. §. hoc edito, in fin. ff. de postul. & Cravet. in conf. 88. num. 3.

20 Tertio † Episcoporum ordinaria auctoritate præcipua cura esse debet, ut populum, totumque gregem sibi ipsis, ac suæ fidei commissum, juxta sacrorum conciliorum decreta de sanctorum intercessione, invocatione, sacrarum reliquiarum honore, & legitimo imaginum usu diligenter instruant, & doceant atque imagines Christi, & Deiparæ Virginis, & aliorum sanctorum in templis præsertim habendas, & retineas, eisque debitum honorem, & venerationem impartendam curent, ut per conc. Trident. de invoc. venerat. & reliq. sanctorum, sess. 25.

Nemini tamen licet ullo in loco, vel ecclesia, etiam quomodolibet exempta, aliquid insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit, nulla etiam admittenda sunt † nova miracula, nec novæ reliquiæ recipi debent, nisi eodem Episcopo recognoscente, & approbante, qui, simulatque de iis aliquid compertum habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & aliis piis viris, ea facere debet, quæ veritati, & pietati consentanea judicabit. concil. Trid. ubi supra, §. hoc ut fidelius, & cap. 2. de reliq. & vener. sanct.

De miraculis autem, ac sacris imaginibus copiose, & bene scripsit Majol. in suo lib. de sacr. imag. per totum, & si aliquod dubium, aut difficilis † abusus circa miracula, & imagines esset extirpandus, vel aliqua de his gravior quæstio incideret, Episcopus, antequam judicat, Metropolitanus, & comprovincialium Episcoporum in concilio provinciali sententiam debet ex-

pectare, ita tamen ut nihil, inconsulto Romano Pontifice, novum, aut in Ecclesia hætenus inusitatum decernatur. Concilium Tridentinum, ubi supra de invoc. vener. & reliq. sanct. in fin. Sanctorum vero reliquiæ, si sint antiquæ, haberi debent in veneratione in qua hætenus habitæ fuerint, si verò sint novæ, Episcopus servare debet formam ejusdem decreti concilii ut super eod. decr. fuit à sacra congreg. decisum. sub titu. Casar Augustan. Sanctorum vero reliquiis venerationem, atque honorem non deberi, vel eas, aliaque sacramonumenta à fidelibus inutiliter honorari atque eorum opis impetrandæ causâ sanctorum memorias frustra frequentari asserentes, ab ecclesia sunt damnati, concil. Trident. eod. decreto sub tit. de invoc. vener. & reliq. sanct. §. sanctorum quoque sess. 25.

23 Quo autem honore, & reverentia † reliquiæ sint servandæ, observantia urbis Romæ, omniumque aliarum civitatum, & locorum Christi fidelium satis docet, quibus in locis maxima veneratione habentur, & præcæteris à Carolo Emmanuele Sabaudia Duce magno studio servatus † Evangelica illa syndon, qua Christus ad sepulturæ mysterium involvi dignatus est, quam eandem illam esse, de qua Evangelistæ omnes testati sunt; Matth. cap. 27. Marc. cap. 15. Luc. cap. 23. & Ioan. cap. 19. post alios, quos citat, tradit Majol. de sacr. imag. cent. 1. cap. 4. §. hujusmodi autem. Idem testatur Alphonsus Paleot. Archiepiscopus, Bonon. in explicat. sacr. syndon. c. 2. in princip. in qua quamplura scitu, consideratione, & meditatione digna ab omnibus Christi fidelibus essent videnda. Prioribus quidem seculis servorum